

Reflexe virtuozity na půdě českých zemí ve 30. a 40. letech 19. století nese znaky přechodového období, kdy se do centra zájmu na místo výkonu virtuosa dostává výkon interpretů hudebního díla.

Předešlé kapitoly naznačily, že Alexander Dreyschock si vzhledem ke svému významu pro hudební život Prahy i Evropy zaslouží větší pozornost, než jaké se mu doposud dostávalo.

Jak napovídají uvedené sondy do jeho tvorby, Dreyschock patřil k těm klavírním virtuosům, již rozvíjeli zvukové možnosti nástroje jako součást hudební struktury a pracovali na integraci virtuozity do formálně uzavřeného díla.

Dreyschockovu tvorbu je zapotřebí zkoumat a provádět. Teprve až budeme mít sluchovou zkušenost, až bude možno porovnat Dreyschockova díla se sklidami ostatních virtuosů, přiblížíme se trochu Dahlhausově požadavku "rekonstrukce" a budeme moci v dobové produkci lépe diferencovat, než tomu bylo dosud.